

Φώτης Πάλλας, κάτοικος Καλαμπάκας

Κατοικώ και εγώ στο Δήμο Καλαμπάκας και θα ήθελα να μου επιτρέψετε να καταθέσω, όσο μπορώ πιο σύντομα, τη γνώμη μου σχετικά με το θέμα.

Είμαι απολύτως πεπεισμένος ότι μέσα αυτή την αίθουσα κανείς εκ των παρισταμένων, δεν εχθρεύεται τα Μετέωρα, κανείς εκ των παρισταμένων δεν έχει κάτι εναντίον τους και όλοι όσοι βρίσκονται εδώ τα αγαπούν, διότι ζουν κοντά, πάνω σ' αυτά.

Έχω τη γνώμη, λοιπόν, ότι ένα τέτοιο θέμα αντί να μας χωρίζει, θα έπρεπε κατά βάση να μας ενώνει, αλλά να μας ενώνει κατά τέτοιο τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο αυτό που αγαπούμε όλοι.

Και τι εννοώ. Πριν από αρκετά χρόνια ζητήθηκε από έναν κολοσσό του εμπορίου τον κ. Κάλβιν Κλάιν, ως γνωστόν, το Ηρώδειο προκειμένου να εκτελεστεί μέσα σ' αυτό μια υπέροχη μουσικοχορευτική θεατρική παράσταση, της οποίας τα έσοδα -προσέξτε το παρακαλώ πολύ ή θυμηθείτε το καλύτερα- ήταν για να διατεθούν σε φιλανθρωπικούς σκοπούς. Είχε μια διαβούλευση, όπως και τώρα, σε όλη την Ελλάδα, ραδιοφωνικώς, ηλεκτρονικώς, γενικά δημοσιογραφικώς, με το αν έπρεπε να δοθεί η άδεια σε έναν άνθρωπο, ο οποίος δεν θα έβγαζε λεφτά από αυτό, άμεσα ή φανερά, αλλά θα επιτελούσε μέσα σ' αυτό, στο μεγαλύτερο βαθμό, ύψιστης μορφής τέχνη.

Λέω, λοιπόν, ότι οι καλύτεροι χορευτές, οι καλύτεροι σκηνοθέτες, οι καλύτεροι τραγουδιστές, οι καλύτεροι συνθέτες, όλη η avant-garde της τέχνης θα ευρίσκετο εκεί προκειμένου να επιτελέσουν το έργο τους. Γιατί, λοιπόν, να μην δοθεί; Ο διάλογος πολύς, οι απόψεις εκατέρωθεν ισχυρές σε επιχειρήματα, άλλοτε επικαλούμενοι το συναίσθημα, άλλοτε τη λογική κλπ., το ήθος, την ιστορία.

Δεν δόθηκε το Ηρώδειο, αν θυμάστε καλά. Και δεν δόθηκε, όχι διότι δεν τιμούσαν αυτοί που δεν το έδωσαν την τέχνη ή το χορό, αλλά γιατί φοβήθηκαν μήπως έτσι επιτραπεί στον κύκλο του εμπορίου να υποτάξει το υπέροχο, που παρέχει, προϊόν της τέχνης. Αυτό λέμε στα παιδιά μας στο σχολείο, γι αυτό δεν δόθηκε.

Θα μου πείτε, οι άνθρωποι που βρίσκονται εδώ, δηλαδή αυτοί οι ορειβάτες, οι εξαιρετικοί, ο κ. Θεοδώρου είναι ένας εξαιρετικός αθλητής, ο κ. Λιώλος -που είναι και συμμαθητής μου- είναι ένας εξαιρετικός άνθρωπος, ο οποίος γνωρίζει πολύ καλά το χώρο των Μετεώρων, έπαιξε μέσα σ' αυτόν, μεγάλωσε μέσα σ' αυτόν μαζί με μένα, έκλαψε μέσα σ' αυτόν, γέλασε μέσα σ' αυτόν είναι δύσκολο να του τον στερήσεις το χώρο αυτόν.

Αλλά, θέλω ν' απευθυνθώ, και θα τελειώσω αμέσως, σε όλους αυτούς τους γνωστούς και καλούς μου φίλους, ανθρώπους, γνωστούς, συμπατριώτες εκεί της περιοχής και συντοπίτες και να πω το εξής: Εσείς πρώτοι, αγαπητοί μου φίλοι, έπρεπε, όχι αυτό το ΠΔ, αλλά το δικό σας ΠΔ, το της ψυχής σας ΠΔ να προστατεύσει αυτόν το χώρο.

από το κοινό ακούσθηκε η φράση: «Αυτό κάνουμε»

Το ξέρω ότι έχετε αυτήν την πρόθεση. Έχω τη γνώμη και ήθελα να το γράψω, αλλά διάφορες οικογενειακές υποχρεώσεις δεν μου το επέτρεψαν, ότι, εγώ τουλάχιστον, σαν φίλος και γνωστός σας, περίμενα από εσάς, τους επαΐοντες του χώρου, που ζήσατε μέσα σ' αυτό το χώρο, και τον πονάτε αυτόν το χώρο, να είστε συμπαραστάτες, όχι μόνο του φυσικού κάλλους, όχι μόνο του υπέροχου αυτού γεωλογικού μεγαλείου, αλλά και των ανθρώπων οι οποίοι κατοικούν επ' αυτών, με όλα τα λάθη και τις παραλείψεις τους, άνθρωποι είναι.

Το ξέρω, αγαπητέ Κώστα, ότι δεν θα χάσεις τη δουλειά σου, δεν θα τη χάσεις, και θέλω να πω ότι η δουλειά σου απειλείται εάν αυτούς τους ανθρώπους που κατοικούν επ' αυτών των υπέροχων βράχων μέσα σ' αυτό το υπέροχο μεγαλείο, εάν εναντίον αυτών των ανθρώπων δράσουμε όλοι μας και φύγουν ή σβήσουν ή αλλοιωθούν, τότε θα χάσεις τη δουλειά σου.

Το ξέρω ότι δεν είπατε κάτι τέτοιο. Θέλω να σας πω, όμως, ότι όταν πολλές φορές ενεργούμε κατά τρόπο βιαστικό, θερμό και επιπόλαιο, κοιτώντας μόνο τη μια πλευρά και όχι τις άλλες, τότε ενδεχομένως να κάνουμε ζημιά, ενώ δεν το είχαμε στα υπόψιν μας, ενώ δεν το είχαμε στη συνείδησή μας.

Ήθελα, λοιπόν, να σας πω ότι σε τέτοιους χώρους, Ακρόπολη, Μετέωρα, Πυραμίδες, δεν ξέρω εγώ τι άλλο μπορεί να είναι, ίσως θα έπρεπε να σκεφτόμαστε με μεγαλύτερη σύνεση και την οποιαδήποτε πράξη μας, υπέρ τους ή εναντίον τους, πριν την πράξουμε.

Εγώ νομίζω ότι δεν ταιριάζει να ντύνουμε τον τσολιά με φουστανέλα στη μέση και με All Starakia στα πόδια. Νομίζω ότι δεν μπορώ να χορέψω τσάμικο, εάν πίνω ουίσκι, και επίσης δεν μπορώ να στήσω ένα ναϊδριο στο οποίο να προσεύχεται ένας ασκητής στο χώρο που ο κ. Θεοδώρου θέλει να πανηγυρίσει αυτό που υπέροχα ξέρει να κάνει.

Είναι αντινομικά δεν το καταλαβαίνουμε; Θα καταστρέψουμε ό,τι ωραιότερο έχουμε και μετά θα το κλαίμε, όπως κλαίμε και πολλά άλλα πράγματα που χωρίς να το θέλουμε καταστρέφουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.